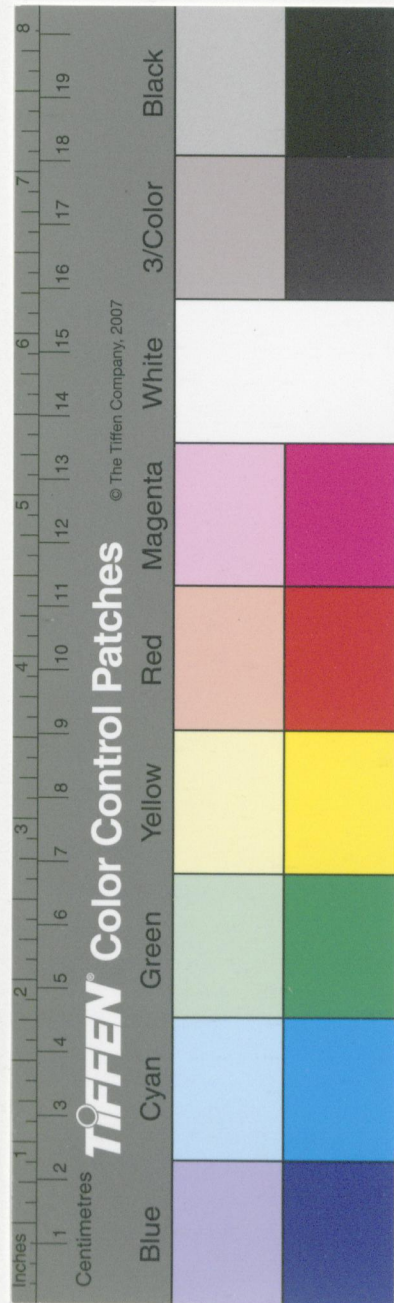

Paris, d. 6te Maj 1876
N: 92, rue Miroirineil.

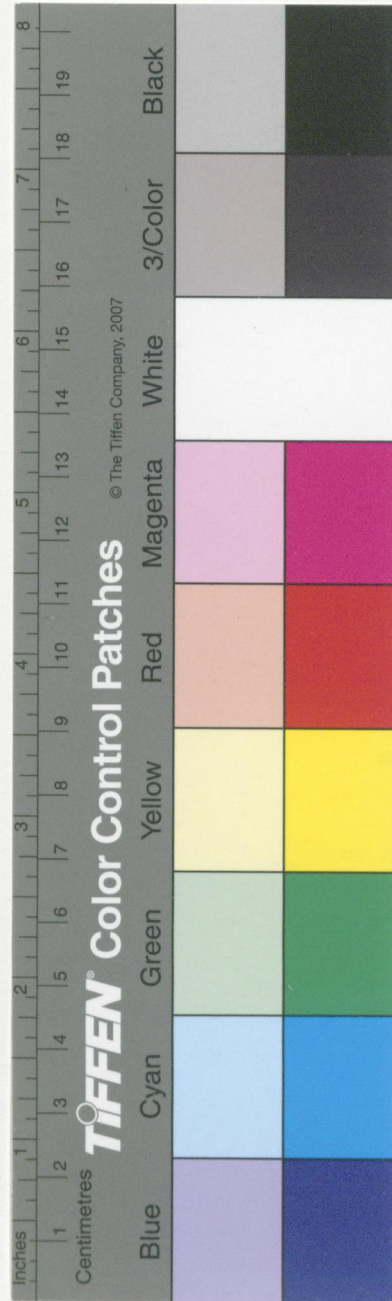
Min goda fru Edelfelt.

Haru skole jag nog kunnat tacka
för de båda så vänligt kärekommen breven
och särskild för den vänligheten att fru
Edelfelt tänkte på mig och underrättade
mig om Almas sjukdom? dels genom fru
Sten och dels genom svenska tidningar
hadt jag redan reda på Herr Hovings
sorgliga död samt äpen, ehuru som
dessa kort, om Almas sjukdom. Tydligt
står det dock i tidningen att, Edelfelts
sjukdom inte var af samma svåra
beskaffenhet som Hovings. Huru ob-
skrifligt öfverraskad och ledsen jag
emellertid blif öfver att blott få se
att den äpen sjukhet behöfver jag
naturligtvis inte säga. Min första
tanke var ju naturligtvis på hans
goda omma moder, jag hade
genast velat skrifa, men under så
dåra upprörde dagar, som den jag
vrote att fru Edelfelt skulle hafva

tyder man ofte mest om at være en
samen med sig selv og med Gud at at
ske blide stord hærker af personlige
der skuffende besøk. Jeg skrev i Marts
for at se de lastige og underrettelser om
Aars beløstentend direkte fra Rom,
men de forstøttede behandle mig som
en der, de hope om det end ikke var
brøget om at redde resten, og det der for
for mig så meget om en dyrtast at for
det kære brev fra den Edelstet, og
der jeg nu fik rede på at at alle
rest Alder tæstend, hvilket for mig min
tje glæde nu er på forlængelse, at den af
om de angertens bager, under jeg af
ansomt hjerter detsagst med hans gode
kære møder. Måtte forlængelsen nu
mest gå fremad, så at mest for
komme her, jeg kan tænke mig hvor
den skal længte dyster. Det vider
mig at høre om den unge dyster,
som videret honom på troget, det kan
man være sige på den en vens bap
den vider for alle. Jeg skulle end
håbe på at vilje, om jeg ikke løst
en så vin kende at alle ikke skulle
de. Gud vilje honom nu og lide

kommer at gå ud den ovre gaderne
lida mæ og lykke som kan var
faut. Overtuget lantar jeg at for
hør hør det vilde gab. Kende
kommer forsten at kenne kenne mig
nåre underrettelser. Men den Edelstet
forstøttede kommer at skrive længre
brev, så liden jeg af en om min hjer
lida hjer. Hvilken glæde det vil
for mig om den Edelstet og alle kommer
over Stockholm! Det skulle mig være
af en overhængende bedergeret for min
jæt. Jeg betrakter det som en dyrtast
Mær at kenne toerne medlemmer, som
jeg så kan hjer at og lide af det
om så hjer og odde, det ande så
somerigt overamt. Jeg kender mig så
teten, så liden, så liden og vil, som jeg
teten på så liden medlemmer, men en
siden kende af den overste for.
mæ hjer den mig rigtig. Af en og
mæ alle den så hjer over mig
jeg ar vin på afen på det vilje
gebet. Men jeg taler, så kender
jeg hjer liden jeg kan at vilje
mig om jeg vil.

Välsalungen är om öppen här och kanske
 ännu vackrare än förra året. Mera af de
 yngre målarna äro utmärkt representerade
 såsom: i Synnerhet talas mycket om en
 ung Sylvestre från Ecole des Beaux Arts
 hvilans teffs, Rocuste som inför Mers
 profan verkningarna af sig för Brethannas
 tindrede gift, på en klaf. "verkt. är ett
 smärtycke. Weir har tvänne fela klaf
 för den. Jag har inte sett en honom älska
 Mers man id och antager att han verk-
 ten Rorn efter sin plan. Jag hoppas stän-
 na här en bryr af fann. Vidare vil jag
 inte om jag för derelke hem eller till
 tyske linn, om eller nöd en dyt, t. en.
 Homburg. Nu blot tvän luren back för
 en vordighet och godhet. Fortid dette
 darsfuga luf, men helde an att skripe
 an ett, apskichas jag till som ett ad.
 Hvar jag an är komma luf till aig
 an de advenens hildler i Northholm,
 27 Norrmalmsgatan.

Måte de hemmaravand spika los
 Om Edhefets om sara återstakela.
 I minnlig tungfemhet och sp. löjattning

Parhus Aliburg

